

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľky **V. P.**, bytom S., Ul. Z., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni - ústredie**, Ul. 29.augusta č.8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13.mája 2008, č.k.5Sd/18/2008-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 13.mája 2008, č.k.5Sd/18/2008-21, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. zo 14.novembra 2007, ktorým podľa § 70 zákon č.461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok. Súčasne rozhodol, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľka nespĺňa podmienku invalidity podľa § 71 ods.1 zákona, t.j. podmienku poklesu schopnosti

vykonávať sústavné zamestnanie o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Krajský súd vychádzal z toho, že miera tohto poklesu bola posudkovými lekármi pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne stanovená na 20% pre degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách podľa kapitoly XV, oddielu E, položky 3b/ prílohy č.4 zákona. Toto postihnutie posudkoví lekári považovali za rozhodujúce zdravotné postihnutie, keď v posudku prihliadli aj na ďalšie ochorenia. Posudkoví lekári skonštatovali, že pre určenie diagnózy z hľadiska psychického je u navrhovateľky potrebné vyšetrenie v rámci diagnostickej hospitalizácie, ktorú však navrhovateľka odmietla. Krajský súd sa stotožnil s názorom posudkových lekárov, že bez požadovanej hospitalizácie nie je možné posúdenie vplyvu psychického stavu navrhovateľky na pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto rozhodnutie odporkyne považoval za zákonné.

Rozsudok napadla navrhovateľka včas podaným odvolaním. Namietla, že hospitalizáciu odmieta z dôvodu starostlivosti o šesť detí, ktoré nemá komu zveriť, lebo manžel pracuje v Českej republike, je závislý na alkohole, jej 67-ročná matka sa musí starať o svoju 98-ročnú matku a rozvedená sestra má sama dosť problémov so svojou rodinou. Okrem ochorenia chrbtice trpí aj ochorením obličiek a očí, trpí nespavosťou, malátnosťou a závratmi, má inkontinenciu moču. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a rozhodol v jej prospech.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 v spojení s § 250l ods.2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

V zmysle § 71 ods.4 písm. a/ zákona pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby.

Z posudkového spisu vyplýva, že hodnotenie charakteru a závažnosti psychického ochorenia bolo sporné. Z posudkov súčasne vyplýva, že posudkoví lekári prihliadli aj na ostatné zdravotné ťažkosti navrhovateľky.

Podľa § 196 ods.6 druhej vety zákona organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhlí, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci

V zmysle § 153 ods.5 zákona lekársku posudkovú činnosť dôchodkového poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia, ktorí na účely posúdenia invalidity sú oprávnení požadovať, aby sa žiadateľ o dávku podrobil potrebnému vyšetreniu. Pokiaľ pre správne určenie diagnostického záveru na účely posúdenia invalidity je potrebná hospitalizácia a žiadateľ o invalidný dôchodok takú hospitalizáciu odmietne, sám sa zbaví možnosti preukázať svoje tvrdenie o vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako mu bola určená s ohľadom na iné zdravotné postihnutia. Nie je pritom podstatné, z akého dôvodu k odmietnutiu potrebného vyšetrenia v rámci hospitalizácie došlo.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd dospel k záveru, že odmietnutím diagnostickej hospitalizácie navrhovateľka sama znemožnila úplné zistenie skutočného stavu veci (§ 196 ods.6 druhá veta zákona).

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo

výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka v konaní nebola úspešná a odporkyni trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28.januára 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Viera Nevedelová, v. r.

predsedníčka senátu